

ГЛАС

S TITOM
U POBEDU!

ORGAN NARODNOG FRONTA ZA OKRUG BANJU LUKU

GODINA III

БАЊА ЛУКА, 7. новембра 1945.

Број 18

МАРШАЛ ТИТО У БАЊОЈ ЛУЦИ

ЧИТАВА БАЊА ЛУКА ИЗАШЛА ЈЕ И РАДОСНО ПОЗДРАВИЛА СВОГА ДРАГОГ ТИТА

Бања Лука, 5. новембра.
Нешто пред 16 сати појавила се колона аутомобила на јанјачкој цести и зауставила се у Горњем Шешу. Када се маршала Тито изашла на аутомобила, предом је у рипот пуковник Ђурић Предејевић, командант дивизије. Затим је Маршала поздравило друг Осман Карабеговић, члан Председништва Народне скупштине Босне и Херцеговине. Маршала Тито се захвалио на поздраву.

Дочеку су присуствовали: Илија Дошеч, министар безебедности владе Босне и Херцеговине, Љубо Бабић, члан Извршног одбора Народног фронта за Босну и Херцеговину, Симо Коменчић, председник Округлног народног фронта, Гојко Гајић, председник Округлног народног одбора, Хасан-бег Илић, председник Градског народног одбора, Франко Одић, потпредседник Градског одбора, Ђуро Буриша, председник Градског Народног фронта, професор Ђулијан Тривић, командант Херцеговачког војнокомесар дивизије. Затим се Маршала с пратњом одвезао у град.

Вест о доласку маршала Тито проишле се муњевитом брзином кроз Бању Луку. И старо и младо знало је на ушце. За час су се појавиле заставе и транспаренти. Како је град још од прве деценије дао она осмихена знамена маршала Тита, црвеним, зеленим и свијетленим нитинама, то је Бања Лука имала у овом моменту нарочито сличан изглед. Окачила је с плеском и покланцима Титу и Демократској Федеративној Југославији изржављача своју радост што ће за који час да види свога најдражег Друга. Град је сачекао одвијачем. Поема Главном тпу, испред Округлног одбора, непрестано су проишале групе грађанства и омадаше које су узорко испуниле читав тп. Ти масе, од околу двадесет пет хиљада људи кинтала је: «Тито — Републике, Крајина је Титова!» и «Хочемо да Тито говори!» Народ се радује као младо дијете. Поема за плеском захвата еве, од шпорица до старог оидника. Радује се Бања Лука, радује се сви Крајина дласку своје хероја, јуначког сина Југославије, који је волио давати наш Тито!

Тачно у 18.30 сати појавило се неколико аутомобила који су се зауставили пред зградом Округлног одбора. Из једног од њих изашо Маршала Тито. Све преке и до краја зграде десним свијетленим нитинама, мошти покљаче Тито, добро нам дошло! На улазу у зграду Округлног народног одбора маршала Тито

је дочекао посланички кандидат за Бању Луку Осман Карабеговић и пуковник Ђурић Предејевић, командант дивизије. Када се маршала Тито појавио на балкону зграде још јачи плесак, који је тра

ма, сличан синовиња Крајиницима у борби против домаћих издајника и туђинског окупатора. Према таме, дозволите ми да Вас најбољнице, најдражег поздравим по први пута у вашем граду, у главном

народу Босанске Крајине у нама свима, од последњег бора до највише рускоиндентуа нове снаге и впере да крај таквог народа морамо побједити и поједином сию («Тачно је!» — «Тито је побједио»). Ви знате добро снаје у Бањој Луци, многи ваши синови из Бање Луке гинули су у редовима наших партизанских одреда најпаче, а касније наших бригада и дивизија. Многи су дали своје животе на пољу боја за бољу и срећнију будућност наших народа. Ви знате врло добро шта је значао хрвати се и борити се толико надмоћнијим, бројчано и технички, непријатељем. Ви сте сигурно чули много пута омадаше грувине топова и ми смо били банзу, — али смо били још слаби да би вам дошли у помоћ и прикључили вас слободној територији. И дошао је час да се је на тау Бос. Крајине, створило јетро ми својо је изстала слава народно ослободилачко војско, ваши знаме Армија, («наша Армија», наша Армија»). Дошао смо у Крајину са пет бригада а у врлиме четврте офанзивне отишали смо са пет дивизија водећи непрестано тешке и краве борбе у Централној Босни, на Херети и Црној Гори и вратили се носећи пете офанзиве да би наставили борбу омадаше, и прикључили наше снаге, са којима смо пошали да ослобађамо нашу браћу Србе у Србији.

Другови и другарице, грађани и грађанке, ви је ово што Крајиницима најважнијом у вашој земљи. Епопеја Козаре, Подрије, Дрпач, то су славе странце историје наших народа на које ће бити поносни не само народ Босанске Крајине него и свих крајева Југославије. И баш због тих жртва и тога шпора које је без ропства дао народ у Босанској Крајини својој војсци, давао сва материјала на сретства, давао све што је имао него је био без хране, и не само то него крој своје крви, своју ајену, своје младе снагове и кнери у војску која је требала да ослободи нашу земљу, за те жртве и напоре народа Босанске Крајине ми смо много обавезни и ја вам омадаше да нас сачекао обећавам да ћемо учинити све што је у нашој снама да би народ Босанске Крајине, народ Босне и Херцеговине био правдостворно и независно у својој земљи, али ја сам видло путујући кроз Босну да је народ Босне и Херцеговине, и Срби, и муслиман, и Хрвати, једнодушно приувно на рад да би поганим оно што је ратрарило. Шта то домазује? То домазује да се је из братства и једности, које смо створили у току борбе, створила једна моћна и консолидирана снага која ће нашу Босну и Херцеговину брзо извести из ове разорности у којој се налази. Према вама Крајиницима ја стављам као свети задатак и дужност, сви вама који сте у прошлости формирали наше војске, да учествујете те тковине као једину сна

јао неколико минута, и кланаве свих тих људи, претворило се у одушевљени савик: «Добро нам дошао драги наш Тито!»

Маршала Тито је рекао:
Другови и другарице, грађани и грађанке, исам мислио данас омадаше да говорим, јер ја сам у Сарајеву одржао мој политички говор који се тиче Босне и Херцеговине, и што и циљеве Југославије, свих народа Југославије за ове изборе. (Кинио маршал Југославије, друг Тито!) Разумије се да је моја света дужност бити са вама у Бос. Крајини, да сам тешке године провео саједно са славним борим

граду Босанске Крајине. Добро нам дошао драги Тито! Једно бих жељео, а то је, да омадаше на тау Крајине подучем ову огромну маслу народа Босанске Крајине, оне огромне жртве које је дао за величанствену побједу коју смо извојевали у борби за нашу земљу. Од 1942. године, када сам дошао са мојим друговима на челу пет бригада, с непрестаним бојевама у Босанској Крајини, народ Босанске Крајине, који је већ осјетио на својим земљама сву окупаторску силу и бестиглајност, дочекао нас је објеруче и са свијетлом поспина путене кула су пролазили ваши ратеници. Разумије се да је тај родољубиви гет

ГОВОР МАРШАЛА ТИТА

које су извојевале у овој реалној, стварној Ослободилачкој борби. За четри године борбе, четири године крауџера, четири године страховитих патњи и страдала наших народа није било за те четири године никога од оних несретника што су побили из наше земље или се скривали у мишић рупама да би нашла заштитно место. Ово је заједно са њиховом патњом и да би му помогли. Али чим смо нашу земљу ослободили и чим је ова побијела била на видiku, ово их са свих страна и снова се јављају са својим старим намерама да би окренули у сасвим историје разлог. (Повикују) Значи, како је Ето, када је они били одиграни, када би видели шта се одиграло у души народа, у психолозији народа кроз ову тежску и крваву борбу, можда би упутили и били мањо од макова зрна, ван оних који су прине рата, ити су у току ове земље рата, ити су у току ове земље и на крају борбе за изградњу наше земље нашла контакта у народу, видили маршале патње и страдала да би га могли разгумети. Они мисле да је народ исто тако као и некада, да се да замести прекоборном кампањом од неколико фраза, званичних говора, и да ће кугинама дозволити да му опет зађури на гробу. Прошла су она времена, народ је у току овог четворогодишњег рата гласао са чединим кугинама, (тако је!) гласао са својом крвљу и животима — што је никога никада није што је извојевало и изгласало — своју слободу, социјалну правду, једнакост, своје братство и јединство — нико не може, да му оудуме. Према томе другог и другачије, у Босни можда више него игде, више него и у једној федералној земљи, није било да се даје, да је тако само братство и јединство које је извојевало. Ја сам већ био у Сарајеву, Босна је некада била сјеме раздора тровани су један народ против другог, гледали су за коју муслиману, Срби и Хрвати измичу себе да би јакше изјавили на њиховој гробови. У току овог рата извојевало јакство народа Босне и Херцеговине показало је шта значи крвава работа коју су чинили господари на Београду и Загребу да би народ Босне и Херцеговине завадили међу собом.

Ја сам у одговору господи Бискупима на њиховој посланици дао директан одговор. Тај одговор јесте да они носе велику одговорност јер су хушкали и сами били убице народа, да носе велику моралну одговорност, јер у Херцеговине и Босне долазили су вољави који су се у њиховим школама школовали и не само Павелић него и они у мантијана узимали су пушке у руке да би се борили против свога народа. Ми смо бде сусузанама назвали отворено: вољави сте били, хоћемо да промениште у постојану и тактику према народу, јер народ не жели више да се искоришћујете велике осећаје, да задрите у жи војни интересе наших народа, а највећи интерес је једнакост, крваву стечено братство и јединство наших народа. (Живило братство и јединство наших народа!)

Други и другачије, браћо и сестре! Ја бих хтео, кака смо већ додирнути то питање, да пред вама кажем: никада од самог почетка, када смо узели оружје у руке да бранимо земљу и народ, ни на крај памети нама није било, нисмо ни мислили, да лирамо у јерска осећања ни једне крпе у Југославије. Ми смо, шта више, позвали свештенике и многу су дошли, и били су и вршили своје обреде. Многи су се показивали сјајни родољуби. Ја знам да има међу свештеницима добрих људи, којима је на срцу и лежило да лирамо о добру народа. Ја то знамо. Али знамо још једно, и то то добро знамо, да то нишви многи свештеници, да то нишви, ни воде интереса о свом народу. Они се потчињавају дисциплини из друге земље, и та дисциплина није у складу с интересима наших наро-

ду. Ми хоћемо да наши свештеници буду родољубиви, повезани с народом, а не да му пријете с проклетством, него да му приђу с топлима ријечима љубави према ближњима и да на длеку долажу своје парове да су његови синови и да раде у интересу народа. Никаких прогона цркве код нас нема и неће бити! Никаких прогона јерских осећаја, био код нас, неће, неће код нас бити! Код нас постоји стара народна биња: «Брат је мио које вјере био».

А сада, дозволите ми да пред вама огаде предочим огромној важности оних садејних избора који ће се одржати 11 новембра. Други и другачије, ми заправо знамо расположење народа, ми врло добро знамо, па на какве изборе одржавамо, да ћемо добити огромну подршку, јер то мије наше добро опште народно добро. Гласамо за себе, а не за кандидате.

Нама се пребањавало и хтејло поклаку циљеве онемогућити да одржимо ове изборе. Ми хоћемо да понажмо свима и свакоме и у онема и једна земља, да свима поклади за Југославију, који има изборно у току Демократској Федеративној Југославији (Повику: Тако је!), Јединствено равноправних народа, ни за стару Југославију, перасељу Југославију, па чели с монархијом. Ми желимо одлучно ошима из вама и свима изајати, који су хтели да смету ове изборе, свима и свакоме који се интересују и изван и штар земље, да никаква сила нас неће присилити да изборе не одржимо. Ми ћемо изборе одржати, а они нека раде што хоће! Уострот Ови неки изајати да изборе, они су сабице, ни одустали да изају на изборе, јер знају да је одушевљење овако као што се види код народа. Сад су мислили на други начин. Остаја је само једна сила — Народни фронт — а то значи: избори су јавни, а не гласа, тај је за онемогућити. Добро је, да ми смо ни тада на избори начин доскочили и поставили кугије бде листе и сада избори су потпуно јавни и најдемократскији избори какве је наша земља никада имала. Нико неће знаати гаје, неће се даје, а неће се бојати, није ово рата Југославија да добу гласају и све ребра ојима који гласају за ошинују. То смо ми дали. Ова кугија ће бити кугија старе Југославије, а кугија Народни фронт биће кугија Демократској Федеративној Југославије.

Браћо и сестре, ја бих позивама извршити своју дужност, да се отајави да једној земљи (Буран одговор) «Хоћемо». Ја вас позивам да «ни као један» вјештините своје силе за изградњу своје земље која мора да проважи и која ће бити средина домова свих наших народа, сјајана изваз и сложена сујавна (Буран одобравају) и «вјештините» «Херој Тито!»

Живело демократској Федеративној Југославији!
Живела Босанска Крајина!

Повикују оних речних Маршалоу наших народа је настала брва одушевљена и дуго се кличало Тито, и Демократској Федеративној Републици Југославији.

Затим се Маршал обвезао с партијом на одмор. У неке истога дана, вечеру у Хотелу «Партија» Маршал Тито је дошао у посету генералу амбасадору Црну Гору Миловану Булаку, министру саобраћаја савезне владе Тодору Вујасиновићу, председника федералне владе Родољубу Чолаковићу министру правде Б.Х. Звонимире Старицу, Везире сујавна, председника извршне власти, војске и свих претседничких органа и свих Маршала Тита су поздравили Маршал Мажкић, члан О. Н. Ф. и Хасан-бег Шино, претседник Градског одбора. Затим је маршал Тито одрадио здравније и захвалио се топоворницима.

Сутрадан тајно у 6 часова Маршал је са својом партијом пуштају Бина Јаву.

Живјела 28-годишњика велике Октобарске социјалистичке Револуције

26. Октобра (7. новембра) 1917. године уред највишег империјалистичког клана у свијету диги су се руски јадници и селаци под руковођством Болшевишке партије против насилна и пласе, узмињавања и искоришћивања робила народних слојева од стране цара, великобуржојска и капиталиста.

Тога часа сви народи свијета нису још у појединости свхали величину и значај Октобарске револуције. Али, већ наредни народи циљев свијета, а нарочито радничка класа, осјетили су да је тај догађај од пресудног значаја од кога ће зависити њихова даљашња борба за ослободити од узмињава-

јету, како недостизним подвизима своје власне Црвене Армије тако и зрвотном и доследношћу свога ства и борби против фашистичких нападаца и јединственим напором своје бодилне радника, колхозника и интелегенције уједињених и једнодушних у рату за побједу. Нема никог у свијету ко је био свјестан у терету рата, Ло Советској народима и војницима и једнакости народима у водени рату и доводећи до одлучне побједи. Јос у овој мери то важи за народе Европе подмиљане од 11

Vladimir Ilić-Lenin

J. V. Stalin

ни и експлоатације ђовјека над ђовјеком.

Радничка класа Русије, у савезу са селством, из памће војске и моралне, оборила је власт цара, уклонила спљаша својих земљи, национализовала индустрију, створила мир, успоставила власт својих, основала њихову државу — социјалистичку совјетску државу и створила услове за музичко социјалистичку изградњу. «Доказујући 20. годишњицу Октобарске револуције совјетски људи се са задовољношћу сјећају великог Ленића и огромном љубављу окупирани Ленињевим сарадника генералом Стаљином, воде совјетског народа и совјетске државе у периоду социјалистичке изградње, веде совјетског народа у борби против страних заволтавања, воде који су совјетски народ довели до побједи».

Побједа Октобарске револуције напредна је радне масе ђовјевана. Борба демократских снага, по узору на народе Советског Савеза била је ношена борбеним идејама истинске слободе, демократије и права народа. Тај итецај на радне масе ђовјеваног свијета б'о је у сталном постојању. Октобарска револуција и њено дјело, Советски Савез, поклазили су ђитовом слободољубивом свијету пут, начин и форму како се бори, и постижу ђовјеванска права и идеали, а у тимож изградњи социјалистичке доповне одушевљавио је раднике, солнике, интелегенцију и све слојеве народа ђитовог свијета, поклазили им зв примјер великог итецаја изградње истине доповне уједињених народа.

Наши народи заједно са свим народима свијета дубоко су осјетили значај ратаниа те нове демократије, знајући да побједа Велике социјалистичке револуције, која је прва у руској земљи разгрла окове свијетског империјализма и поклазила свим народима пут борбе за слободу и социјалну правду.

Советски Савез досједан начулама Октобра, одиграо је историјску улогу. Стојећи досједно на принципима мира и сарадње међу народима, на једној страни досједно борбу против фашизма Европе, он је давао моралну снагу свим народима, да уторедо с борбом против кријевичке окупације, поклазију своју борбу за демократију, слободу и независност.

«Ванредан је углед и поштовање које је Советски Савез у овом тек претком рату стекао и ђитовог сви-

јатом који су јасно осјећали да њихов опстанак, њихова слобода и независност, њихова буржојна завис од Црвене Армије.

«Советски Савез је био спобан за своје величанствени ратни напор управо благодарећи своме социјалистичком државном уредителу уградњу ђитовог свијета да је негована велика снага и једнодушност његових народа почила на текновима Велике Октобарске социјалистичке револуције. Само Русија измињена из основа тим великим друштвеним преобратеним могла је бити у стању да створи снагу која је испули ђовјеванство, снага која је могла да стане на ђело борбе свих слободољубивих народа против ђовјеванског фашизма.» Наши народи били су свјесни велике историјске истине тош прије рата и били једнодушни у жељи да се наша земља ошони на Советски Савез, најмоћнијег, највећег и једног искреног заштитника малих народа.

Советски Савез, Ајоревана Велике Октобарске револуције, извршио је у ослободилачком, оштећеном ђовјеванском тату против фашизма главну улогу. Његова ратна мисли завршена је побиједом над хилеровом Нијемском. Али његова мисли као главни мотиватор тек сада почиње. Досједан ђовјеванска и текновима Велике Октобарске револуције, извршио је једног на практичану свих демократских слојева свијета и један несамодјелни блок против поклазија свијетске реакције да на остацима фашизма изгради нову могућност за ново свијетско кланце. Он нам је данас један гарант да ће још преостали остаци фашизма и његовог отпорности мишћени и да ће се бити у потпуности мишћени и свхали јединица над заштитом моћног Советског Савеза. У данашњем времену обнове и мира изградње Советски Савез наставља свој развој изградњом текновина Велике Октобарске револуције, аграрне, узданице и наде ђитовог слободољубивог ђовјеванства.

Живле 28. годишњика Велике социјалистичке Октобарске револуције!

Живео Велики Советски народ!

Живела heroiska и непобједива Црвена Армија!

Слава великом и неумрлом учителију совјетског народа Ленину!

Живео вода совјетског народа — Велики Стаљин!

ВЕЛИКИ ЗАБОР НАРОДНОГ ФРОНТА У БАЊИ УЉЦИ

ГОВОРИО JE ДРУГ ОСМАН КАРАБЕГОВИЋ, ПОСЛАНИЦИ КАНДИДАТ БАЊЕ ЛУКЕ, ИЛИЈА ДОШЕН, МИНИСТАР ФЕДЕРАЛНЕ ВЛАДЕ БХ И ЉУБОМИР БАБИЋ, ЧЛАН ИЗВРШНОГ ОДБОРА ФРОНТА ЗА БХ. — НА ЗБОРУ JE УЗЕЛО УЧЕШЋА ПРОВО 20.000 РАДИЦИЈА, КА. СЕЉАКА И ГРАЂАНА

За недељу, четвртог новембра, Народни фронт заказao je предизборни митинг у пароку Бане Луке и околине. Тога дана, од раног утрва грја, је био у празничном расположењу. Са разних страна, из улица ибијале су pjesмоe, заставима, пароллама и транспарентима радници, сељаци, жене и омладина.

Сви град је украсен сликама мапашата Тита, Шевчевог, Јосипа и заставима. На главном тргу, испред Окружног одбора, подигнут је стуб са три натписа: за Тита, за Републику, и Сви на изборе. На гради Окружног одбора свезиштених натпис «Тито», изнад бањичког везања, уметнички израђене слике Тита, Стаљина, Шевчевог, Јосипа и вена, док је балкон украсен баклима. Око десет сати почеле су да пристижу групе грађана и радника из разних рејона. Дошли су радници фабрике дувана, радници са Лаушине, радници грађевинари, стигле су жене музикарнице у зворнику, дошли су професори из гимназије. Омладина је носила црвене кепе, неке жене групе слику министра федералне владе и носила Окружне листе за наш Округ друга Буре Бурица-Старог, дедовице-муслиманке носиле су слику посланичког кандидата Буре Луке друга Османа Карабеговића, који је био кандидат. Била је украсена црвеним ружмама испред које су носила пламена црвена слова Осман. Свака група је обилазила кругом око главног трга. Појавили су се сељаци из Хан Кола, из Брвоње, из Котор Вароша. Ипекo-осам стотина сељака на челомакот срца стигло је преко пута на збор. Дошли су сељаци села Павловац у коме су се крили први бањачки партизани.

У 12.30 сати збор је отворио Буре Бурица, претседатељ мјеног одбора Фронта и дао рјеч Осману Карабеговићу, који је имао савјетљивог поздрављајући друг Осман је одржао овај говор:

ГОВОР ДРУГА ОСМАНА

Другови и другарице, радници, сељаци, грађани, браћо Срби, Хрвати и муслимани! Овај велики народни манифестација која показује је снагу народа, овај велики дан у животу нашег града треба да вријеме да када наша земља пада да покаже своје морално и политичко јединство, своју снагу и да одлучи о ономе што је важило за њену будућност и срећу. И овај збор је да каз како је драга и мила нама слима заједничка демократија Југославија.

Избори 11. новембра нису обични избори. То су избори који падају послије наших страшних мука и патњи, то су избори којима се даје нова тежња сваку омаку зашто су жили кра и Срби, и Хрвати и Муслимани и Словени и сви наши народи. Зато је тај велики дан — дан националног славања. На тај дан бирају се људи који ће сванувати наше тешке, највиши орган за доношење власти у овоме крају држави. И зато се ми овде жалимо, и сажаљиво и убојењуемо у то да треба да покажемо и пријатељима и непријатељима да смо ми за овакву и никакову другу Југославију.

Ова велики рат доишло је страва дања, али он је створио и услове за велике друштвене промијене. И прије 1918. године, када је створена нова демократија, ми смо се у овом крају били жељели стаов власт, какав је била у Југославији 20 година, они су и овда жељели демократију, правду, бољи живот и срећу. Но зато да још није било тако често ратно вођство, снажне и организоване друштвене снаге, и немогуће је било раздвојити снаге на неке масе и повести их правим путем.

И у том смислу овај рат доишло је тешко ново. На често народне масе дошле су збрине демократске снаге, али током борбе смо риле моћи политички покрет који и на овом збору показује дивну снагу. Дакле, ова велика политичка организација Народни фронт, није нишла за столом потрагањем политичких група разних група и партија, она је нишла на крају да рече да дучиштвања и борба с не пријатељем и његовим измјерљива у земљи. Зато је та организација моћна и велика, зато је она могла да окупи све што је честито и поштено, и пошаване и групе, митав народ и да то све устрими ка ствар крајњег срца, да брзо изврши своје зашто се је све то могло створити? Како су се могли, из оне стране политичке пустоши, из оне политичке недовољне снаге, како су се могли да видејне масе народа? То је могло зато што су на челу уставка и организатори и носници јединственог кохоритног вођства је на снагу лежало: ослободити своју земљу од туђина и удружити је да се бори против немачких и талијанских окупатора, против наших хришћанских, усташа и четника, и који су били одбојни у духу безграничне љубави према својој земљи и народу. На овај начин је могло створити јавно јединство и јуна су га ми овде видејмо.

А јак хтио да проговорим неколико ријечи о овом великом свјетлом идеалу, овим великим паленитим циљевима за које се борио Народни фронт у Босни и Херцеговини. На овај начин је створено у овој земљи који су хтели шабаје и Таљанин, четници и усташе да претворе у пустош, да истребе и Србе и Хрвате и муслимане. Народни фронт Босне и Херцеговине борио се с великом циљовима за јединство народа, против дукла, против шкотије. И када 1941. ми смо ишеу могао сагајати снажне и талијанске окупаторе као главне непријатеље, јер су издајници свих боја водили политичку субку Срба, Хрвата и муслимана, а то је била боја великог окрета да нас истребе, Народни фронт овдашња је наљу борбе против главног нашег непријатеља — окупатора и идеју солидарности Срба, Хрвата и муслимана у Босни и Херцеговини. Најде није била тежа, али свијетла мишо Народни фронт у борби за јединство родољубивих Срба, Муслимана и Хрвата као што је била овде у Босни, када је сиучу усташки нож и 1942. четника кама. Ми смо се са истим еланом и снагама борили за заштиту српског народа од измишљених кољача, свим снагама и снагама против друге, против четничких кољача, против муслиманских и талијанских организатора СС-дивизија и т. д.

Другови и браћо, та борба за јединство је била јуно тешка, јер ви знате ко је дејо правдо да говори у старој Југославији. — Овај ко је хулаштво, овај ко је друге, који су поштели људи који би проишли издате братство и љубав лежали на тамникама. Али није само то значајно да је Народни фронт ставио братство и јединство Срба, муслимана и Хрвата у Босни и Херцеговини, да је створило јединство демократских снага у окрину Фронт, него је означило то, што је рјешило у Босни и Херцеговини на приморне неравноправности, која је била зворних свих несрећа у овој земљи. Тиме смо ми учинили огроман прилог нашој слободној Југославији. Босни и Херцеговини, у којој живи Срби, Хрвати и муслимани требала је по најмијери непријатеља да буде камен сачиње и тежак проблем у нашој државној заједници.

Миг се можемо тиме личити да су се на овом нашем изумуком тај удајени тежени нове државне снаге, али током борбе смо далекеоске одлаке о организацији нове Демократске Федеративне Југославије. Дакле, није било оно што су мислили извори једини, други и трећи, него је било оно што је јелито читав поштени и честити народ.

И још један од основних разлога наше националне трагедије било је одвајање нас за читавих 20 година старе државе од нашег заштитника и искреног пријатеља Сојетског Савеза. Тој политичка одлука је крај, јер стварањем демократије у земљи слободног народа — који би и послије рата да су остали на власти, трговали с интересима наше земље. Динас Југославија у братству, у љубави и савезу са моћном Русијом може бити сигурна у своју будућност и независност. Ето другог, нама, извршавамо прометку који се не градио и била је да се одлучи не смијерити и на пољу унутрашње и спољне политике и који је до сада у томе да сјајне резултате, тој политички народа супротставља се шапача т, за опозиције у земљи и иностранству. Динас т, за опозиције у земљи и иностранству, не може своје национално солидарности своје политичко јединство примјеи своје праксу апстиненције — негласање, у циљу да обезвриједи изборне да развије јединствен наступ наших народа. Али се она јак превазила. Она шава људи мислија да је неуставно да се проб да се не устремити да се они тежени или одбоје. Али теже не снаге, која моје, да сирини народ да воји и љуби слободу, да сие жртвује за оно што се раваило и стварало у овој ипашој земљи. Федеративна Југославија и ово што се динас створило није ниједна измишљотина, него то је мишо најчистијих народа Југославије. И зато, ако би неко и хтио и покупао да омете сривање ове земље, улаку у ирмни период изградње, а то се постигне оштра изборима, тај би наилао на отворе политичких снага српског, хрватског, македонског и осталих народа Југославије. Но опозиција је и у томе доскочено. Она је хтијела да својом апстиненциом онемогући изборе и да и даље ирригирају у иностранству против наше земље. Они који су против Фронта, они се више не могу изговорити да је само једна кутија, кутија Фронта. С друге стране онемогућају своје Милану Гролу и команди да броје гласове који нису извојви — гласове апстинената који у сваком случају неће бити изабрани у једну легислативу, изазивајући свучења српских, хрватских и т. д.) Међутим, кутије бачене у кутије без листе нису бачене узправо, ако то посматрамо са становишта да Фронт у овим изборима треба да покаже, своју снагу, да се путем гласова заједнички утврди без икаквог мисаје снага напетости и назитета и да не треба гледати да у кутији без листе буду гласови само непријатеља, а талијанс је код нас малих број. Треба да учинио све да тавно не падне ни један гласови, није неопходно да се даје.

Но ето да се мора питати, јер се не може једнако о реакцији, кој је та реакција? Реакција су син оми који раде против интереса наше земље, равна господа у иностранству и земљи познати по својим нељезивим мисама се државна власт у држави шкотије, а не одлажу на остатке фашизма, усташтва, четничтва и катерофашизма! Веће те реакције хоће да буду министри који у ове дане дају о

ставке, који жеде да створе некакве кризе. У овој земљи политички тровиковац не ствара се криза. Уостану, како се хоће да поштује право једног народа да одлучи о својој слободи, она се то право мора признати најпоре нама, јер смо ми за ову земљу давали мио го краји и мистета. Та господа наилау се демократија, јер динас је модерно назвати се демократом, ставио је оне куре који добро хоти да. И зато они, да би сварили своје је право лице, зову се демократија, траже демократију и т. д. Они се исперују за права они који су ову земљу завели у ирми. Они хоће демократију за непријатеље демократије. Они хоће слободу за тавне који су се учинили да ова земља не умжео сачиње сабале. Та господа су напалада закон о бираним списковима и лагала како ће 60 посто бити лишено права гласа, а ми знамо да је тај проценат можда једна 2 посто. Но има, по ред Грола и грочиња још господа у катерофашистичким рејонима, која покупавају у старој Југославији тавне организације против наше државе. Ми то не подчавимо ради тога што они претстављају неку опасност и снагу, него то напомињемо зато што је основни задатак наше демократије укључиве оставка старог, фашистичког система снагама будућност против неговог изазивања у ма ком виду то било. Ако посматрамо развијање политичких прилика у свијету видејмо да су свугдје у порасту снаге демократије, свугдје се народ бори за своја права, свугдје хоће истина, правду и издворење из неправде. Кроз изборе, то је ревао ирландски, француски, а то ће у будуће рећи и остали народи. Није да кае пораст демократских снага само у ипашој земљи, него нам овако распољење и ичање демократских снага још више даје још више наде да ће се устремити на свом праведном путу и да ће наша земља као љуба демократије и мира на Балкану, како год је дала прилог у рату против фашизма, дати свој допринос у изградњи праведног мира и среће у свијету.

У овоме манифестацији изборно унутрашњих послова федералне владе БХ друг Иуија Дошен. Говорени измјени остало о бившим противна родних рејонима и систему Главнаца, он је знаио успјехе које је постигао наша земља у изградњи и рекао да је само у Босни постојало 276 милиона социјалне помоћи. За пријеме говора друга Карабеговића и Дошениа масе је скандирала: «Тито, Тито», «Херој Тито» и узвиквала: «С Титом у бољу животи», «С Титом за правду и побједу», «живио друг Дошен», «живио друг Дошен», «живио друг Дошен». На сваке реченице друга Османа маса је одобравала: «тако је!»

У име Југословенске армије говорнио је мајор Адем Херцеговац, политиком дивизије. Затим је говорнио др. Шиме Фабијановић, кандидат за члана извршног Народог Фронта за Бану Луку.

Послије тога узео је ријеч члан извршног одбора Народог Фронта Босне и Херцеговине друг Љубо Бабић који је у свом говору рекао:

ГОВОР ЉУБЕ БАБИЋА

Браћо и сестре, ви знате да је у старој Југославији ишло због тога да се догоди све оно што се и дешавало. Такав државна почивала је на националној равноправности, на националном уједињавању, на отпорности да се један народ буде грађанин своје субјелне, да сви грађани се жељаже бити равноправни. У такој држави расирпав је социјализам. Званични фактори ради

